

Rada ds. Kompetencji
PRZEMYSŁ MODY
I INNOWACYJNE TEKSTYLIA

„Rada Sektorowa ds. Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów” Projekt finansowany z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój Oś priorytetowa II - Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.12 Zwiększenie wiedzy o potrzebach kwalifikacyjno-zawodowych

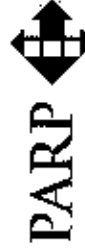

Rekomendacje do opisania kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w sektorze przemysłu mody.

Agata Jędrusko

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Spis treści

WSTĘP	4
Rekomendacje do opisanie i włączenia do ZSK kwalifikacji rynkowych w sektorze przemysłu mody.	5
Udział środowisk branżowych w procesie opisywania kwalifikacji	6
Różne ścieżki dojścia do kwalifikacji	6
Wiarygodna walidacja	7
Kwalifikacje rekomendowane do włączenia do ZSK	8
Obsługiwanie maszyn i automatów szwalniczych	8
Wykonywanie konstrukcji odzieży, Wykonywanie konstrukcji obuwia	10
Projektowanie wyrobów w sektorze przemysłu mody z wykorzystaniem innowacyjnych materiałów	11
Projektowanie w technologii 3D	12
Tworzenie stylizacji modowych	13
Prowadzenie procesu sprzedaży wyrobów odzieżowych, Prowadzenie procesu sprzedaży wyrobów obuwniczych	14
Realizowanie działań marketingowych na rynku mody, Zarządzanie marką modową	16
Analizowanie i przewidywane trendów na rynku mody	17
Zarządzanie ochroną środowiska w przemyśle garbarskim/ włókienniczym	18
Podsumowanie	21

WSTĘP

Tempo i kierunki rozwoju sektora przemysłu mody, cyfryzacja, oczekiwania klientów oraz dynamika trendów modowych wymuszają na polskich przedsiębiorstwach działających w branży stosowanie innowacyjnych, wysoko zaawansowanych technologii, elastyczności w działaniu oraz ciągłego doskonalenia. To z kolei wymaga wyspecjalizowanych kadr gotowych do stałego rozwoju swoich kompetencji. Tymczasem przedsiębiorcy, jako jedną z najpoważniejszych barier rozwoju przedsiębiorstw w sektorze mody wskazują brak na rynku pracy osób o odpowiednich kompetencjach powodujący trudności z rekrutacją oraz dużą fluktuację zatrudnienia w sektorze nie skłaniającą pracodawców do inwestowania w rozwój zawodowy pracowników.¹

Na rynku pracy rośnie zapotrzebowanie na specjalistów w dziedzinie wzorniczego i technologicznego projektowania tekstyliów. Pojawia się również zapotrzebowanie na nowe, nieznanne jeszcze kilkanaście lat temu zawody np. specjalista ds. e-commerce i social media w branży. Niezbędni są również doświadczeni pracownicy w najpopularniejszych zawodach branży: szwaczki, dziewiarze, konstruktorzy odzieży, krojczy, operatorzy maszyn szyjących, szewcy, cholewkarze, kupcy mody, technolodzy odzieży, kaletnicy.

System kształcenia formalnego nie jest na tyle elastyczny oraz skorelowany z potrzebami rynku, aby zaspokajać potrzeby kadrowe przedsiębiorstw. Dlatego też konieczne jest opisanie i włączenie do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w sektorze. Dzięki temu osoby zainteresowane pracą w branży mody uzyskają możliwość potwierdzania kwalifikacji nabywanych, nie tylko w formach szkolnych, ale również na kursach lub poprzez doświadczenia zawodowe. Pracodawcy zyskają natomiast narzędzie umożliwiające ocenę i porównywanie kwalifikacji posiadanych przez kandydatów do pracy. Ponadto pracodawcy włączając do ZSK kwalifikacje rynkowe określą tym samym wymagania w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych stawiane pracownikom.

¹ Raport „Rekomendacje zmian/rozwiązań w obszarze edukacji dla sektora” opracowany na potrzeby Rady Sektorowej ds. Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów, 2017 r.

Dzięki temu instytucje szkoleniowe będą mogły dostosować swoją ofertę do realnych potrzeb rynku, a osoby uczące się zaplanować swój rozwój w sposób zapewniający nabycie kwalifikacji potrzebnych w sektorze.

Rekomendacje do opisanie i włączenia do ZSK kwalifikacji rynkowych w sektorze przemysłu mody.

W sektorze przemysłu mody rekomenduje się opracowanie kwalifikacji:

- umożliwiających osobom nie posiadającym wykształcenia kierunkowego na potwierdzanie umiejętności nabywanych drogą nieformalną i pozaformalną, niezbędnych do wykonywania określonych zadań zawodowych w sektorze mody. Czas na uzyskanie takich kwalifikacji jest krótszy niż nabycie kwalifikacji pełnych (nadawanych w systemie oświaty) dzięki czemu osoby, które nie są skłonne do podejmowania edukacji w systemie formalnym będą mogły nabyć kompetencje umożliwiające podjęcie im zatrudnienia w sektorze. Przykładem takiej kwalifikacji jest „Obsługiwanie maszyn i automatów szwalniczych”, będących uzupełnieniem lub rozwinięciem kompetencji i kwalifikacji osób pracujących w sektorze lub kształcących się w kierunku związanym z branżą mody. Kwalifikacje takie potwierdzają specjalistyczne umiejętności i stanowią kolejne kroki w karierze zawodowej. Przykładem takiej kwalifikacji może być, przeznaczona dla projektantów i konstruktorów kwalifikacja „Projektowanie w technologii 3D” lub kwalifikacja „Projektowanie wyrobów z wykorzystaniem innowacyjnych materiałów”.
- przeznaczonych dla osób, które posiadają wykształcenie lub doświadczenie w obszarach innych niż przemysł mody np. marketing, IT, sprzedaż. Kwalifikacje takie są uzupełnieniem kompetencji o wiedzę i umiejętności związane z branżą mody. Dzięki temu sektor mody pozyska fachowców, którzy oprócz wiedzy i umiejętności ze swojej dziedziny, rozumieją specyfikę sektora mody i potrafią wykorzystać swoje kompetencje w przedsiębiorstwach działających w tym obszarze. Przykładem takiej kwalifikacji jest: „Realizowanie działań marketingowych na rynku mody”.

Kwalifikacje włączane do ZSK powinny zostać opisane w sposób gwarantujący ich wiarygodność i użyteczność dla wszystkich zainteresowanych, w tym dla pracodawców oraz osób nabywających kwalifikacje. Poniżej przedstawiono rekomendacje dotyczące sposobu opisywania kwalifikacji umożliwiającego zapewnienie jakości kwalifikacji.

Udział środowisk branżowych w procesie opisywania kwalifikacji

Aby system kwalifikacji był użyteczny zarówno dla pracodawców jak i pracowników sektora kwalifikacje włączane do ZRK muszą odpowiadać na potrzeby pracodawców oraz osób zainteresowanych ich nabywaniem.

Zaleca się, aby kwalifikacje opisywane były przez ekspertów posiadających doświadczenie praktyczne w zakresie opisywanej kwalifikacji tzn. pracodawców lub osoby wykonujące zadania zawodowe właściwe dla kwalifikacji oraz ekspertów posiadających doświadczenie w formułowaniu efektów uczenia się. W celu zapewnienia maksymalnej użyteczności kwalifikacji w procesie opisywania kwalifikacji należy zapewnić udział szerokiego środowiska branżowego, co pozwoli na uwzględnienie w opisie kwalifikacji perspektywy różnych interesariuszy kwalifikacji i zapewnić maksymalną użyteczność kwalifikacji.

Różne ścieżki dojścia do kwalifikacji

Ideą Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji jest równość ścieżek nabywania kwalifikacji. Oznacza to, że niezależnie od sposobu nabycia efektów uczenia się (edukacja formalna, pozaformalna, nieformalna lub ich kombinacja) możliwe jest uzyskanie potwierdzenia posiadania efektów uczenia się. Dlatego też formułując opis kwalifikacji należy zadbać o to, aby nie uzależniać zdobycia certyfikatu np. od udziału w szkoleniu.

W uzasadnionych przypadkach możliwe jest określenie wymagań wstępnych dla osób przystępujących do procesu walidacji dotyczących np. posiadania określonego poziomu wykształcenia, określonych uprawnień lub innych kwalifikacji. Niemniej

jednak, wymagania wstępne należy formułować rozważnie, aby nie ograniczać możliwości uzyskiwania kwalifikacji.

Należy również zapewnić elastyczność nabywania i potwierdzania kwalifikacji branżowych poprzez takie formułowanie opisów, aby możliwe było uznawanie wcześniej potwierdzonych osiągnięć efektów branżowych. Oznacza to, że w przypadku gdy osoba przystępująca do procesu walidacji posiada potwierdzenie części efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji np. w wyniku uzyskania kwalifikacji pełnej lub innej kwalifikacji rynkowej, nie musi ponownie potwierdzać tych efektów uczenia się. Przykładami kwalifikacji w sektorze mody posiadającymi wspólne efekty uczenia się, które mogą zostać opisane są: Prowadzenie procesu sprzedaży wyrobów odzieżowych oraz Tworzenie stylizacji modowych. Kwalifikacje te należy opisać w sposób, który pozwoli posiadaczowi kwalifikacji „Prowadzenie procesu sprzedaży wyrobów odzieżowych” przystępującemu do procesu walidacji kwalifikacji „Tworzenie stylizacji modowych” na uznanie potwierdzonych wcześniej efektów uczenia się.

Wiarygodna walidacja

Certyfikaty potwierdzające posiadanie kwalifikacji muszą wzbudzać przekonanie pracodawców o faktycznym potwierdzeniu efektów uczenia się wyodrębnionych dla kwalifikacji. Dlatego też istotne jest, aby w opisie kwalifikacji określić adekwatne metody walidacji oraz warunki dla instytucji certyfikującej, które zagwarantują, że wydawane certyfikaty będą wiarygodne i porównywalne niezależnie od tego, która z uprawnianych instytucji przeprowadzi proces walidacji i certyfikacji.

Walidacja, zgodnie z założeniami ZSK, nie ogranicza się tylko do formalnego sprawdzenia czy kandydat posiada wymagane efekty uczenia się. Jest to proces, obejmujący, oprócz etapu weryfikacji i wydania certyfikatu, również działania związane z identyfikowaniem efektów uczenia się, które posiada kandydat oraz gromadzeniem dowodów na posiadanie tych efektów uczenia się. W opisie kwalifikacji należy uwzględnić wszystkie etapy procesu walidacji.

Dobór metod weryfikacji powinien być uzależniony od charakteru efektów uczenia się. Testy powinny być stosowane jedynie do weryfikowania efektów uczenia się,

które dotyczą wiedzy, natomiast umiejętności i kompetencje społeczne weryfikowane powinny być przy użyciu innych metod np. obserwacje w miejscu pracy, symulacje, realizacja projektu itp. Możliwe jest również uznawanie efektów uczenia się na podstawie zgromadzonych dowodów (portfolio) potwierdzających osiągnięcie efektów uczenia się.

Dokonując wyboru metod weryfikacji należy mieć na uwadze również ekonomiczny aspekt procesu walidacji. Koszt poddania się procesowi walidacji musi być dla kandydata równoważony przez potencjalne korzyści, które uzyska dzięki potwierdzeniu kwalifikacji.

Kwalifikacje rekomendowane do włączenia do ZSK

Obsługiwanie maszyn i automatów szwalniczych

W drugi półroczu 2017 roku do powiatowych urzędów pracy zgłoszonych zostało 7929 ofert pracy na stanowisko szwaczka maszynowa. Tymczasem zarejestrowanych bezrobotnych w tym zawodzie w drugim półroczu 2017 r. było prawie sześciokrotnie mniej². Jedną z trudności w znalezieniu osób gotowych do pracy w szwalniach jest fakt, że praca ta wymaga umiejętności obsługi różnego typu maszyn. Umiejętności te mają osoby, które potwierdziły kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie krawiec lub technik przemysłu mody lub technik technologii odzieży, ale ze względu na charakter pracy mogą nie być zainteresowane podejmowaniem pracy w szwalniach. Szczególnie w obecnej sytuacji na rynku pracy, która stwarza osobom posiadającym ww. kwalifikacje zawodowe możliwość zatrudnienia na stanowiskach pracy dających większe możliwości rozwoju.

Kwalifikacja „Obsługiwanie maszyn i automatów szwalniczych” jest odpowiedzią na potrzeby sektora związane z brakiem pracowników potrafiących obsługiwać maszyny szwalnicze. Stosunkowo krótki czas uzyskania kwalifikacji (szacuje się 40-50 h)

2

Wg danych MPIPS: <https://www.mpiips.gov.pl/analizy-i-raporty/raporty-sprawozdania/rynek-pracy/arajestrowaniabezrobotnioprazofertypracywedugzawodwispecialnoci/>

powoduje, że kwalifikacją tą mogą zainteresowane być osoby nie posiadające innych kwalifikacji zawodowych, długotrwale bezrobotne lub chcące się szybko przekwalifikować. Dodatkowo, po uzupełnieniu niektórych efektów uczenia się, kwalifikację będą mogły potwierdzać osoby posiadające doświadczenie w obsłudze maszyn produkcyjnych stosowanych w innych dziedzinach przemysłu.

Osoba legitymująca się tą kwalifikacją posiada podstawową wiedzę na temat materiałów wykorzystywanych w produkcji oraz umiejętności w zakresie obsługi różnego rodzaju maszyn szwalniczych. Potrafi przygotować maszynę do pracy, regulować parametry pracy, wykonywać operacje technologiczne oraz zna podstawowe zasady konserwacji. Posiada także podstawową wiedzę z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Osoba legitymująca się posiadaniem kwalifikacji, po krótkim szkoleniu stanowiskowym, jest gotowa do pracy na dowolnym typie maszyny szwalniczej. Osoby posiadające kwalifikację mogą podjąć pracę w szwalniach w firmach produkujących odzież, obuwie, tapicerkę meblową lub inne wyroby włókiennicze, zarówno w przedsiębiorstwach realizujących produkcję w systemie taśmowym (obsługa jednego typu maszyny), jak również na stanowiskach, gdzie wykonuje się operacje na kilku różnych maszynach.

Tworząc efekty uczenia się dla kwalifikacji „Obsługiwanie maszyn automatów szwalniczych” należy formułować je w taki sposób, aby odnosiły się do umiejętności obsługi różnego rodzaju maszyn szwalniczych (niezależnie od producenta). Kwalifikacja powinna potwierdzać również podstawową wiedzę z zakresu materiałoznawstwa oraz umiejętności posługiwania się podstawową dokumentacją technologiczną, ale tylko w zakresie niezbędnym do wykonania czynności związanych z obsługą maszyny.

Metodą walidacji adekwatną dla kwalifikacji „Obsługiwanie maszyn i automatów szwalniczych” jest obserwacja w miejscu pracy (np. w trakcie kilkudniowych praktyk w zakładzie produkcyjnym).

Wykonywanie konstrukcji odzieży, Wykonywanie konstrukcji obuwia

Jednym z najbardziej deficytowych zawodów w sektorze przemysłu mody jest zawód konstruktora, zarówno w branży odzieżowej, jak i obuwniczej. Przyczyną trudności w pozyskaniu wykwalifikowanych pracowników jest niedopasowanie umiejętności absolwentów szkół do wymagań rynku, w szczególności brak doświadczenia związanego z wykonywaniem konstrukcji. Absolwenci szkół bardzo często potrafią wykonać określoną liczbę wzorów, co nie jest wystarczające dla pracodawców.

Osoba legitymująca się posiadaniem kwalifikacji „Wykonywanie konstrukcji odzieży” lub „Wykonywanie konstrukcji obuwia” będą posiadać umiejętności, wiedzę oraz kompetencje społeczne wystarczające do samodzielnego wykonywania konstrukcji odzieży lub obuwia.

Efekty uczenia się odnoszą się do umiejętności związanych z konstruowaniem, modelowaniem form oraz tworzeniem i stopniowaniem szablonów różnych typów odzieży/obuwia, w tym również przy użyciu komputerowych technik 2D i 3D. Kwalifikacja potwierdza również wiedzę z zakresu materiałoznawstwa, technologii produkcji oraz trendów na rynku mody, ale tylko w ograniczonym zakresie niezbędnym do wykonania konstrukcji wyrobu. W obszarze kompetencji społecznych efekty uczenia się odnoszą się przede wszystkim do komunikowania się w środowisku pracy, odpowiedzialności oraz współpracy w zespole.

Kwalifikacja przeznaczona jest dla osób chcących rozwijać swoją karierę zawodową w przemyśle mody, zarówno absolwentów techników i szkół branżowych kształcących w tym zakresie, jak również osób, które nie mają wykształcenia kierunkowego.

Nabyciem lub potwierdzeniem kwalifikacji związanej z konstruowaniem odzieży/obuwia zainteresowane mogą być również osoby zajmujące się projektowaniem oraz technolodzy, jako uzupełnienie warsztatu pracy.

Walidacja efektów uczenia się dla kwalifikacji powinna obejmować sprawdzenie praktycznych umiejętności (np. próba pracy). Możliwe jest również walidowanie

efektów uczenia się w oparciu o portfolio zawodowe kandydata (ocena dowodów) oraz potwierdzenie części efektów na podstawie wcześniej nabytych kwalifikacji (np. w systemie oświaty).

Projektowanie wyrobów w sektorze przemysłu mody z wykorzystaniem innowacyjnych materiałów

Branża włókiennicza to gałąź gospodarki, w których stosuje się innowacje technologiczne na coraz większą skalę. Ich efektem jest powstawanie nowych materiałów opartych o rozwiązania z zakresu nanotechnologii, biotechnologii oraz elektroniki. Materiały te dzięki swoim właściwościom znajdują zastosowanie w medycynie, inżynierii tkankowej, w kosmetyce, w wojsku, w ochronie środowiska. Tekstylia te są coraz powszechniej stosowane w odzieży (koszulki, kamizelki, kurtki, rękawice, obuwie), wyrobach pończosznich, tapicerce samochodowej czy w wyrobach pościelowych. Zastosowanie innowacyjnych materiałów pozwala na projektowanie na przykład odzieży monitorującej funkcje życiowe, wspomagającej funkcjonowanie osób starszych i chorych, wspomagającej termoregulację, potrafiącej wykryć zagrożenia, takie jak obecność szkodliwych gazów czy też posiadającej wbudowane urządzenia do komunikacji, odtwarzania muzyki itp.

Kwalifikacja „Projektowanie odzieży z wykorzystaniem innowacyjnych materiałów” jest odpowiedzią na potrzeby sektora przemysłu mody związane z rozwojem kompetencji umożliwiających wykorzystanie zaawansowanych technologii z dziedziny włókiennictwa w projektowaniu wyrobów odzieżowych, obuwniczych i innych.

Osoba posiadająca kwalifikację potrafi identyfikować potrzeby odbiorcy w zakresie zastosowania innowacji produktowych i materiałowych. Potrafi zastosować innowacyjne materiały w celu uzyskania określonych cech funkcjonalnych projektowanych wyrobów, przy zachowaniu estetyki i wizerunkowego znaczenia wyrobów. W zakresie wiedzy osoba legitymująca się kwalifikacją zna i rozumie

najnowsze osiągnięcia z zakresu innowacyjnych materiałów oraz zna ich właściwości i wpływ na cechy funkcjonalne, użytkowe i estetyczne wyrobów.

Kwalifikacja przeznaczona jest dla osób zajmujących się projektowaniem wyrobów w sektorze mody, konstruktorów, technologów.

Efekty uczenia się wyodrębnione dla kwalifikacji „Projektowanie wyrobów w sektorze przemysłu mody z wykorzystaniem innowacyjnych materiałów” walidowane mogą być metodą oceny portfolio (ocena dowodów).

Projektowanie w technologii 3D

Dzięki oprogramowaniu 3D poszczególne elementy ubioru mogą być zestawiane i dopasowywane na wirtualnym, trójwymiarowym modelu. Możliwe jest również wykonanie symulacji ruchowej, która obrazuje sposób układania się materiału w gotowym wyrobie. Dzięki temu projektant może, bez konieczności wykonywania odszyć próbnych, dopracować projekt, a następnie przygotować go do rozkroju. Projektowanie w technologii 3D pozwala skrócić czas oraz zminimalizować koszty przygotowania projektu. Technologia 3D stwarza również nowe możliwości wizualizacji wykorzystywanej przy prezentacji produktów klientom oraz kontrahentom, jeszcze przed wdrożeniem modelu do produkcji. Fakt ten nabiera znaczenia w związku z rozwijającą się sprzedażą zdalną, coraz częściej bazującą na internetowych przymierzalniach, oraz w przypadku współpracy pomiędzy producentami z różnych części świata. Projektowanie w technologii 3D ułatwia także szybkie tworzenie i prezentowanie odbiorcy odzieży spersonalizowanej (szycie na miarę, szycie wg projektów klientów).

Korzyści jakie generuje technologia projektowania 3D powodują, że na rynku coraz częściej poszukiwani są projektanci posiadający umiejętność obsługi specjalistycznych urządzeń i oprogramowania do tworzenia projektów 3D. Kwalifikacja „Projektowanie w technologii 3D” potwierdza efekty uczenia się związane z tymi właśnie umiejętnościami.

Metodą walidacji w przypadku tej kwalifikacji może być prezentacja portfolio (ocena dowodów) lub próba pracy (wykonanie projektu w obecności komisji walidującej).

Tworzenie stylizacji modowych

Według raportu Allegro „Polska Sztrojna 2016. Trendy w zachowaniach zakupowych Polaków” wygląd zewnętrzny ważny jest dla 80% Polaków, przy czym jednym z najistotniejszych czynników wpływających na pozytywny wizerunek jest całościowa kompozycja ubioru oraz styl. Jednocześnie wg badania zadowolony z zawartości swojej szafy jest tylko co piąty Polak, a do problemów z wyborem odpowiedniego ubrania na różne okazje przynajmniej się ¼ badanych. Dlatego też oraz większą popularnością cieszą się usługi stylistów, personal shopperów i doradców ds. wizerunku. Chęć skorzystania z ich usług deklaruje 1/3 osób uczestniczących w badaniu.³

Kwalifikacja „Tworzenie stylizacji modowych” potwierdza umiejętności związane z rozpoznawaniem indywidualnych potrzeb i upodobań klienta, analizowaniem sylwetki oraz doradzaniem w zakresie doboru elementów ubioru. Osoba posiadająca kwalifikację potrafi również analizować trendy w modzie oraz w twórczy sposób adaptować je na potrzeby stylizacji. Potrafi dokonywać zestawień wg obowiązujących norm i inspiracji zaczerpniętych z różnych źródeł (bogi modowe, czasopisma, pokazy i inne) oraz tworzyć własne, kreatywne zestawienia.

Kwalifikacja potwierdza również wiedzę związaną z typami sylwetek, zasadami doboru ubioru do typu sylwetki i okazji, sposobami podkreślania zalet i tuszowania mankamentów, zasadami kompozycji, oraz wiedzę z zakresu podstaw materiałoznawstwa i towaroznawstwa.

³ Raport Allegro „Polska Sztrojna 2016. Trendy w zachowaniach zakupowych Polaków”, https://prowly-uploads.s3.amazonaws.com/uploads/landing_page_image/image/43256/Polska_Sztrojna_Trendy_w_zachowaniach_zakupowych_Polak_w_Listopad_2016.pdf

Kompetencje społeczne, którymi powinien wykazywać się posiadacz kwalifikacji związane są z umiejętnością nawiązywania i utrzymywania relacji z klientem, kreatywnością oraz odpowiedzialnością.

Potwierdzeniem kwalifikacji zainteresowane mogą być osoby pracujące indywidualnie z klientami np. styliści, doradcy ds. wizerunku, personal shopperzy oraz osoby tworzące stylizację na potrzeby prezentacji produktów np. specjaliści ds. visual merchandisingu, fotografowie modowi, styliści tworzący na potrzeby sesji zdjęciowych, osoby odpowiedzialne za prezentację kolekcji w czasie targów, pokazów.

W przypadku kwalifikacji „Tworzenie stylizacji modowych” właściwą metodą weryfikacji efektów uczenia się jest ocena portfolio kandydata (ocena dowodów). W przypadku efektów uczenia się, które nie zostaną w ten sposób potwierdzone możliwe jest również uzupełnienie weryfikacji testem (w przypadku efektów uczenia odnoszących się do wiedzy) lub symulacją.

Prowadzenie procesu sprzedaży wyrobów odzieżowych, Prowadzenie procesu sprzedaży wyrobów obuwniczych

W wyniku przeobrażania się struktury polskiej branży mody, pojawiania się nowych segmentów, nowych kanałów dystrybucji, rozwoju technologii, zmianom ulegają preferencje i postawy zakupowe konsumentów. W branży mody, w odróżnieniu od wielu innych branż, rozwój e-handlu nie oznacza marginalizacji sprzedaży w sklepach stacjonarnych. Znaczenia natomiast nabiera wielokanałowość dystrybucji tzw. omnichannel wraz z wysoką jakością obsługi. Konsumentci wymagają obecnie dostępu do rzetelnej, wyczerpującej wiedzy na temat produktów i materiałów oraz fachowego doradztwa w zakresie dokonywanych wyborów. Stąd, niezależnie od kanału dystrybucji, od sprzedawców wymagana jest, oprócz umiejętności sprzedaży, również wiedza merytoryczna oraz doskonała znajomość oferowanych produktów, zasad komponowania ubioru oraz wiedza na temat aktualnych trendów w modzie. Coraz większe znaczenie ma również

spersonalizowana obsługa tj. taka, która bazuje na umiejętności identyfikacji oczekiwań i zainteresowań indywidualnego klienta.

Opisanie i włączenie do ZSK kwalifikacji związanych z prowadzeniem sprzedaży pozwoli na weryfikowanie kompetencji osób zajmujących się sprzedażą i prezentacją produktów, zarówno w kanałach internetowych, mobilnych, jak również stacjonarnych. Ze względu na odmienny charakter produktów poszczególnych branż wchodzących w skład sektora przemysłu mody konieczne jest opisanie kwalifikacji oddzielnie dla branży odzieżowej i skórzaney.

Każda z kwalifikacji potwierdza umiejętności związane z prezentacją produktu, w tym podstawowe umiejętności związane z visual merchandisingiem. Osoba legitymująca się kwalifikacją posiada podstawowe umiejętności i wiedzę związane z tworzeniem stylizacji, doborem fasonów do sylwetki, wiedzę dotyczącą zasad najpopularniejszych dress codów. Zna właściwości typowych materiałów oraz posiada wiedzę z zakresu towaroznawstwa branżowego. Potrafi również charakteryzować podstawowe czynniki kształtujące ceny wyrobów odzieżowych (lub obuwniczych) oraz zna typowe zachowania i postawy konsumentów w obszarze mody.

Efekty uczenia się wyodrębnione dla kwalifikacji odnoszą się do specyfiki branżowej tzn. kwalifikacja nie potwierdza ogólnych umiejętności sprzedażowych ale powinna być branżowym uzupełnieniem kwalifikacji związanych ze sprzedażą np. dyplomu w zawodzie sprzedawcy.

Obie kwalifikacje należy opisać w sposób umożliwiający przenoszenie osiągnięć tzn. wspólne dla obu kwalifikacji efekty uczenia się powinny zostać pogrupowane w zestawy tak, aby posiadacz jednej z kwalifikacji nie musiał po raz drugi potwierdzać tych samych efektów uczenia się, w przypadku gdy będzie ubiegać się o uzyskanie drugiej kwalifikacji.

Kwalifikacja przeznaczona jest dla osób zajmujących się prezentacją oraz sprzedażą wyrobów odzieżowych, również w segmencie B2B tj. sprzedawców w sklepach

stacjonarnych, specjalistów ds. e-commerce, organizatorów pokazów, targów, przedstawicieli handlowych.

Efekty uczenia się walidowane mogą być metodami symulacyjnymi (realizacja zadania w warunkach zbliżonych do rzeczywistych warunków pracy) oraz, w przypadku efektów uczenia się odnoszących się do wykorzystania wiedzy, za pomocą testów.

Realizowanie działań marketingowych na rynku mody, Zarządzanie marką modową

W sektorze mody bardzo istotne są działania związane z marketingiem, PR, kreowaniem i pozycjonowaniem marki. Od specjalistów w tym zakresie wymagane są wiedza i umiejętności z zakresu marketingu oraz znajomość branży modowej i specyfiki realizacji działań marketingowych w sektorze mody. Kształcenie w zakresie marketingu mody wciąż jeszcze nie jest na tyle popularne, aby zapewnić dopływ do sektora wystarczającej liczby osób o odpowiednich kompetencjach. Kwalifikacja „Realizowanie działań marketingowych na rynku mody” przeznaczona jest dla osób posiadających kwalifikacje lub doświadczenie zawodowe związane z marketingiem (studia na kierunkach związanych z marketingiem, potwierdzone doświadczenie zawodowe w obszarze marketingu) jako uzupełnienie kwalifikacji zawodowych o umiejętności, wiedzę i kompetencje społeczne potrzebne w sektorze mody.

Potwierdzeniem kwalifikacji „Realizowanie działań marketingowych na rynku mody” zainteresowane mogą być osoby realizujące strategię marketingowe, projektanci tworzących własną markę, brand managerzy, specjaliści od komunikacji w sektorze mody, osoby kierujące wizerunkiem, istniejących i tworzonych marek, osoby związane z portalami modowymi, agencjami reklamowymi, sklepami internetowymi.

Osoba legitymująca się posiadaniem kwalifikacji zna i rozumie specyfikę funkcjonowania rynku mody, potrafi dobrać i wykorzystać narzędzia marketingowe adekwatne do specyfiki rynku i grupy odbiorców, potrafi realizować działania w

ramach wyznaczonych strategii rozwoju marki modowej. Posiada wiedzę dotyczącą modeli biznesowych funkcjonujących w branży modowej. Potrafi współpracować z influencerami oraz tworzyć content marki. Efekty uczenia się odnoszą się do specyfiki branży modowej.

Rozwinięciem kwalifikacji „Realizowanie działań marketingowych na rynku mody” jest kwalifikacji „Zarządzanie marką modową”, która prócz ww. efektów uczenia się potwierdza również umiejętności związane z kreowaniem i pozycjonowaniem marki, tworzeniem i realizowaniem strategii rozwoju marki modowej oraz strategii marketingowych marki modowej.

Analizowanie i przewidywane trendów na rynku mody

Rynek mody jest rynkiem specyficznym, ze względu m.in. na duże znaczenie wartości emocjonalnych oraz symbolicznych produktów, silne podporządkowanie trendom, krótki cykl życia produktu oraz dynamicznie zmieniające się preferencje konsumentów.

W wyniku rosnącego tempa życia konsumentów, coraz wyższych oczekiwań wobec kupowanych produktów, rozwoju technologii oraz powszechnej globalizacji, trendy na rynku mody zmieniają się coraz częściej. Cykl życia produktów rynku mody uległ skróceniu do maksymalnie kilku miesięcy. Obowiązujące w danym sezonie trendy za kilka miesięcy postrzegane będą przez konsumentów jako przestarzałe i niemodne. Upowszechnianie się modelu fast fashion zaburzyło też dotychczasowy tryb funkcjonowania rynku oparty o dwa sezony wiosna/lato i jesień/zima. Obecnie firmy, szczególnie te działające w obszarze „szybkiej mody” wprowadzają na rynek od kilku do kilkunastu kolekcji rocznie, przyzwyczajając konsumentów do nieustannych bodźców w postaci nowych, modnych fasonów.

W takich warunkach rynkowych sukces przedsiębiorstw zależy w dużej mierze od zdolności do przewidywania i szybkiego reagowania na potrzeby konsumentów. Trafne analizy i prognozy tendencji rynkowych, zmiennych zachowań i potrzeb konsumentów zapewniają przedsiębiorstwom czas na opracowanie i wyprodukowanie kolekcji, które mają szansę trafić w aktualne gusta grup

docelowych. Dlatego też, od wielu specjalistów pracujących na rzecz sektora mody wymagane są kompetencje pozwalające na przewidywanie trendów rynkowych. Kwalifikacja „Analizowanie i przewidywanie trendów na rynku mody” jest odpowiedzią na te potrzeby pracodawców.

Kwalifikacja skierowana jest m.in. do osób zajmujących się analizowaniem rynku mody, trendwatcherów, strategów wyznaczających kierunki rozwoju przedsiębiorstwa, kupców mody, menedżerów produktu, menedżerów ds. marketingu i zarządzania marką odzieżową.

Osoba posiadająca kwalifikację potrafi śledzić oraz analizować tendencje rozwojowe, przemiany kulturalno-społeczne oraz zmieniające się potrzeby, wartości i oczekiwania konsumentów. Potrafi badać i analizować zjawiska, zdarzenia oraz styl życia różnych grup społecznych i na tej podstawie przewidywać trendy rynkowe w dziedzinie mody. Posiada wiedzę związaną ze specyfiką funkcjonowania sektora mody oraz specyfiką potrzeb różnych grup odbiorców.

Istotne dla pracodawców oraz osób nabywających kwalifikację jest, aby efekty uczenia się wyodrębnione dla kwalifikacji uwzględniły specyfikę sektora przemysłu mody.

Zarządzanie ochroną środowiska w przemyśle garbarskim/włókienniczym

Garbarstwo uznawane jest za jedną z najbardziej niebezpiecznych dla środowiska gałęzi przemysłu. Przyczyną tego jest fakt, że procesy wyprawy skór wiązą się z użyciem dużej ilości substancji chemicznych oraz wysokim zużyciem wody. Niemal cała woda, użyta do procesu produkcji skóry, jest odprowadzana później w formie ścieków, z czego około połowa z nich, jest obciążona niebezpiecznymi dla środowiska związkami chemicznymi. Dzieje się tak dlatego, iż przy różnych etapach produkcji, na przetwarzaną skórę stosuje się różnorodne substancje i związki chemiczne rozpuszczone w wodzie.

Wzrost świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz rozwój technologii produkcji umożliwiają rozwiązywanie wielu problemów oraz istotnych kwestii środowiskowych związanych z garbarstwem takich jak: ilość zużytej wody w produkcji oraz ilość i jakość emitowanych ścieków, ilość i jakość odpadów garbarskich, zarządzanie środkami chemicznymi (ich zużycie i przechowywanie), emisja lotnych związków organicznych oraz nadmierne zużycie energii elektrycznej. Dlatego też, w przemyśle skórzanym stale dąży się do ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko. Prowadzi się prace badawcze w celu opracowania nowoczesnych rozwiązań technologicznych do oczyszczania ścieków i powietrza, czy utylizacji odpadów garbarskich. Wprowadza się w zakładach garbarskich systemy zarządzania środowiskowego mające na celu dostosowanie do coraz ostrzejszych regulacji prawnych, wprowadza się zmiany i ulepszenia w organizacji przedsiębiorstw, zarządzaniu jakością wyrobów, środowiskiem, czy bezpieczeństwem i higieną pracy.

Kwalifikacja „Zarządzanie ochroną środowiska w przemyśle garbarskim” przeznaczona jest dla osób posiadających kwalifikacje (lub doświadczenie) związane z ochroną środowiska (np. ukończone studia w tym zakresie, potwierdzone doświadczenie zawodowe). Kwalifikacja potwierdza efekty uczenia się związane ze specyfiką produkcji w przemyśle garbarskim. Osoba posiadająca kwalifikację zna i rozumie procesy technologiczne realizowane w czasie wyprawy skór, problemy ochrony środowiska związane z produkcją garbarską, nowoczesne metody oraz technologie stosowane w przemyśle garbarskim w celu minimalizowania szkodliwego wpływu na środowisko. Kwalifikacja potwierdza umiejętności związane z opracowywaniem oraz wdrażaniem rozwiązań technologicznych oraz organizacyjnych związanych z ochroną środowiska, adekwatnych do charakteru produkcji garbarskiej.

Metodą weryfikacji efektów uczenia się adekwatną do charakteru kwalifikacji jest metoda oceny projektu lub metoda portfolio (ocena dowodów).

Analogiczną kwalifikację można opisać dla branży włókienniczej. Wspólne efekty uczenia się dla obu kwalifikacji powinny być możliwe do przenoszenia (możliwość potwierdzenia efektów bez konieczności ich powtórnej weryfikacji).

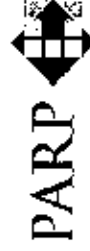

Rada ds. Kompetencji
PRZEMYSŁ MÓDY
I INNOWACYJNE TEKSTYLIA

„Rada Sektrowa ds. Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów” Projekt finansowany z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój Oś priorytetowa II - Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.12 Zwiększenie wiedzy o potrzebach kwalifikacyjno-zawodowych

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

